

fortælle, hvordan informationsvejen skal være. Jeg kunne forstå det, hvis spørgeren mener, at man ikke har gjort, hvad man skulle – at man ikke har haft det beredskab, man skulle have, og at det ikke har fungeret – men det drejer det sig ikke om. Det drejer sig om, hvorvidt man melder videre på den ene eller den anden måde. Det er en lægefaglig vurdering, når man giver besked videre. Det er det politiske system, der skal tage sig af det.

Jørgen Winther (V):

Det er min opfattelse, at ministeren har været, skal vi sige uhyre passiv i denne sag og mere været interesseret i at forsvare det eksisterende sundhedsvæsen frem for at få løst nogle problemer.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvornår er Sundhedsstyrelsen skriftligt blevet orienteret om salmonellainfektionerne på Amtssygehuset i Herlev? Og hvor mange gange er Sundhedsstyrelsen blevet orienteret derom?

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om ministeren virkelig synes, det er komplet uinteressant, at Amtssygehuset i Herlev i flere dage har været vidende om, at det ikke var 26, men 39 patienter, der var syge af salmonella, og at det ikke var 4, men 6 patienter, der var døde? Det vidste Amtssygehuset i Herlev i mange dage og endda også på et tidspunkt, hvor man sendte pressemeddelelser ud med nogle tal, som ikke var korrekte.

Er ministeren virkelig ligeglad med, at det foregår sådan i det danske sygehusvæsen?

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg ved ikke rigtig, om det er spørgerens ærinde at så tvivl om, hvorvidt det beredskab, sundhedsvæsenet har, fungerer. Det vil jeg ikke tro.

Derimod bliver spørgsmålet om, hvordan den interne arbejdsgang for informationer er, igen rejst. At beredskabet fungerer – og det har det gjort – har i realiteten ikke noget med tal for indberetninger internt mellem de to instanser at gøre. Jeg må henvise til, at man henvender sig dér, hvis man meget gerne vil vide, hvordan forretningsgangen er i det enkelte amt.

Det, jeg kan fortælle, er, at samarbejdet mellem amtet og sundhedsmyndighederne har fungeret upåklageligt. Vi har også fået fastlagt, hvad smittekilden er. Og vi tager ud over de initiativer, der er taget, fremover også initiativ til at gøre noget ekstra på området. Og så mener jeg ikke, at det er muligt at komme længere.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil spørge sundhedsministeren én gang til: Hvornår blev Sundhedsstyrelsen skriftligt orienteret vedrørende disse tilfælde af smitte, vi så på Amtssygehuset i Herlev? Jeg synes, det var et meget klart spørgsmål, der kom fra hr. Jørgen Winther, og jeg forstod, at ministeren ikke svarede på spørgsmålet.

Hvornår fik man en skriftlig orientering om de smittede?

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det spørgsmål berører jo heller ikke beredskabet, og i sådanne tilfælde tager man da telefonen og orienterer først, for passivitet kan vi ikke have i det her system – man handler hurtigt. Embedslægen henvender sig til Levnedsmiddelkontrollen, og så går de ting, som de skal. Det har de gjort, og gudskelov for det.

Hvis man gerne vil have en kronologisk rækkefølge af korrespondancen i denne sag, vil jeg da gerne skaffe den. Jeg kan ikke love, at jeg kan skaffe den til samrådet i eftermiddag, men jeg vil gerne gøre, hvad jeg kan. Men det flytter ikke på den kendsgerning, at der i denne sag er foretaget, hvad man skulle, og fremover bliver der taget øgede initiativer for at beskytte folk mod smitte fra salmonella.

Jørgen Winther (V):

Jeg er noget forbavset over, at en sundhedsminister møder op her i Folketingssalen – der blev stillet et konkret spørgsmål om, hvornår Sundhedsstyrelsen skriftligt fra Amtssygehuset i Herlev blev orienteret om salmonellainfektionerne – og sundhedsministeren har ikke engang gjort sig den ulejlighed at undersøge, om Sundhedsstyrelsen har fået orientering derom, og ved ikke engang noget om, hvor mange gange der er blevet orienteret.

Jeg har en formodning om, at Sundhedsstyrelsen ikke er blevet orienteret om de første infektioner. Kan ministeren ikke svare, eller vil ministeren ikke svare?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår, at ministeren tager lettere på denne sag, end jeg havde håbet ministeren ville. Ministeren har en række forhold, som ministeren ønsker at indskærpe fremover, men ministeren ønsker ikke, at vi får kulegravet, hvordan forholdene har været på Amtssygehuset i Herlev i relation til de forskellige oplysninger, som er kommet frem.